

z Wielkiej Brytanii. Oprócz adresów entomologów specjalizujących się w kuczmanach ukazują się w nim informacje na temat aktualnie prowadzonych prac oraz wykaz bieżących publikacji. Do tej pory ukazało się 30 numerów tego informatora.

Obecne, piąte już międzynarodowe sympozjum na temat kuczmanów odbyło się we Francji, w Strasburgu (Alzacja). Na marginesie wspomnę, że poprzednie odbywały się w Moskwie (1968 r.), koło Blackbourg w stanie Wirginia (1976 r.), w Warszawie (1978 r.), i w Londynie (1980 r.), a zorganizowanie następnego sympozjum przewiduje się za dwa lata w Hamburgu.

Organizatorem obecnego sympozjum był profesor Michel Kremer, dyrektor Instytutu Parazytologii i Chorób Tropikalnych Uniwersytetu L. Pasteura w Strasburgu. W obradach wzięli udział specjaliści pracujący nad *Ceratopogonidae* z Francji (11 osób), Wielkiej Brytanii (4), USA (3), RFN (1), Senegalu (1) i Polski (1 osoba). Grono to, choć nieliczne, wykazało się dużą aktywnością naukową. Wygłoszono 25 referatów, a mianowicie z dziedziny fizjologii i etologii kuczmanów 4 doniesienia, z ekologii 7, systematyki i zoogeografii 9 oraz z przenoszenia chorób przez kuczmany i ich pasożyty 5. Streszczenia prezentowanych na sympozjum doniesień przyjęto do druku w czasopiśmie *Mosquito News* w 1982 r.

Trzy dni trwały obrady referatowe oraz wymiana doświadczeń i dyskusje w pracowniach Instytutu Parazytologii. Szczególnie ożywiona dyskusja toczyła się wokół dużej liczby gatunków opisanych przez Kieffera, które są bez typów, a do tej pory nie dokonano ich redeskrypcji. Większość uczestników tego spotkania opowiedziała się za pominięciem tych nazw w dalszych badaniach, z wyjątkiem jednego, który był za wykorzystaniem ich m. in. poprzez wyznaczenie neotypów.

Czwartego dnia odbyła się wycieczka entomologiczna, której trasa obrazowała różnicowanie siedlisk kuczmanów w Wogezach.

Ryszard Szadziwski

Pierwszy Międzynarodowy Kongres Entomologów Francuskojęzycznych Paryż, 6 - 9 VII 1982 r.

Pierwszy Międzynarodowy Kongres Entomologów Francuskojęzycznych został zorganizowany dla uczczenia 150 rocznicy powstania Francuskiego Towarzystwa Entomologicznego. W Kongresie wzięło udział 266 entomologów z 26 krajów (Francji — 182; Kanady — 13; Belgii — 10; Meksyku i Włoch — po 7; Szwajcarii — 6; Holandii i Wybrzeża Kości Słoniowej — po 5; Senegalu i Stanów Zjednoczonych — po 4; Hiszpanii — 3; Gabonu, Konga, Kamerunu, Nigru i W. Brytanii — po 2; Egiptu, Irlandii, Japonii, Jugosławii, Mauritiusa, NRD, Polski, Rumunii, Szwecji, ZSSR — po 1). Obrady odbywały się w obiektach Narodowego Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu.

Uroczystego otwarcia Kongresu oraz powitania uczestników w imieniu organizatorów dokonał prof. R. Paulian — prezydent Francuskiego Towarzystwa Entomologicznego. Następnie wykład inauguracyjny pt. „Wkład entomologów francuskojęzycznych do entomologii światowej” wygłosił prof. P. P. Grassé. Tego samego dnia wieczorem w kawierce Muzeum Historii Naturalnej odbył się wieczorek powitalny.

7 i 8 lipca były dniami roboczymi, wygłoszono 140 referatów w ośmiu grupach tematycznych. Autor sprawozdania wygłosił referat „Badania hymenopterologiczne

w Instytucie Zoologii PAN w Warszawie". Wszystkie referaty będą opublikowane w Bulletin de la Société Entomologique de France w 1983 r. 7 lipca wieczorem w ratuszu odbyło się przyjęcie wydane dla uczestników kongresu przez mera Paryża, J. Chiraca.

W czasie trwania kongresu zorganizowano giełdę wydawnictw entomologicznych zarówno najnowszych, jak i archiwalnych, oraz pokazy zbiorów motyli i chrząszczy.

9 lipca był ostatnim dniem kongresu. Organizatorzy prac w poszczególnych grupach wygłosili krótkie sprawozdania. Następnym punktem programu były życzenia i prezentacja planów na przyszłość. Zgłoszono propozycję organizowania następnych kongresów entomologów francuskojęzycznych w odstępach czteroletnich. Gotowość zorganizowania kongresu w 1986 r. zgłosili przedstawiciele Kanady i Mauritiusa. Obie kandydatury zostały przyjęte, jednakże decyzja, gdzie odbędzie się następny kongres zostanie podjęta w terminie późniejszym. Następnie prof. R. Paulian podziękował wszystkim za udział w zjeździe i ogłosił Pierwszy Międzynarodowy Kongres Entomologów Francuskojęzycznych za zakończony.

Po zakończeniu kongresu zaplanowano jeszcze cztery wycieczki: 10 lipca do Lasu Fontainebleau, 10-14 lipca w rejon Larrau w Pirenejach i do Lasu Guil w Wysokich Alpach oraz 10-18 lipca na Wybrzeże Kości Słoniowej.

Stanisław Głogowski

XII Sympozjum Międzynarodowej Grupy Badawczej IWGO „Ostrinia nubilalis”

Piszczany (Czechosłowacja), 12 - 17 IX 1982 r.

W dniach 12 - 17 IX 1982 r. odbyło się XII Sympozjum Międzynarodowej Grupy Badawczej IWGO „Ostrinia nubilalis”. Zostało ono przygotowane przez Czechosłowacki Komitet Organizacyjny, któremu przewodniczył dr inż. Albin Piovarci z Instytutu Badawczego Kukurydzy (VUK) w Trnawie. Obrady odbywały się w sali konferencyjnej domu wypoczynkowego „VAH” pracowników rolnictwa w miejscowości uzdrowskiej Piszczany.

Międzynarodowa Grupa Badawcza „Ostrinia nubilalis” istnieje 14 lat i skupia przedstawicieli z 15 krajów Europy, Ameryki Płn. i Azji pracujących nad omacnicą prosowianką. Członkowie grupy zajmują się przede wszystkim badaniami odporności linii wsobnych i mieszańców kukurydzy na tego szkodnika w różnych warunkach ekologicznych poszczególnych krajów. Oprócz tego tematem badań są inne zagadnienia, jak: rośliny żywicielskie omacnicy, reakcja samców na sztuczne feromony płciowe, parazytoidy. Z przebadanych linii utworzono dotychczas dwie tolerancyjne odmiany syntetyczne kukurydzy, a w 1983 r. utworzona będzie trzecia odmiana. Z odmian tych wyprowadzane są aktualnie odporne na omacnicę linie wsobne kukurydzy.

Grupa IWGO została założona w 1968 r. w Moskwie w czasie XIII Międzynarodowego Kongresu Entomologicznego. Dotychczasowe sympozja robocze odbyły się w następujących krajach: Austria (1969 — Wiedeń), Jugosławia (1970 — Belgrad), Francja (1971 — Bordeaux), Węgry (1972 — Martonvasar), Jugosławia (1973 — Zagrzeb), USA i Kanada (1974 — St. Paul i St. Jean), ZSRR (1975 — Leningrad), Hiszpania (1976 — Madryt), Polska (1977 — Wrocław), Włochy (1978 — Bergamo),